

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Simion Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 15.01.2020-24.07.2020;

2. instanța de apel: 10.09.2020-03.11.2020;

3. instanța de recurs: 21.01.2021-17.03.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 24 iulie 2020, Simion Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 320¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă:

- în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal – 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 320¹ alin. (1) Cod penal – 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Simion Petru fiind în căsătorie cu Simion Maria și locuind ambii în aceeași gospodărie amplasată în XXXXX, anterior, acesta fiind condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 02 februarie 2017 pentru comiterea infracțiunii de „violență în familie” anume pentru faptul că a înjunghiat-o pe soție cu o baionetă în regiunea

abdomenului, cauzându-i vătămări corporale grave și executând pedeapsa în formă de închisoare careva concluzii nu și-a făcut, însă eliberându-se din penitenciar, revenind la domiciliu a continuat să manifeste un comportament agresiv în raport cu soția, pe care sistematic o amenința cu aplicarea violenței fizice. Astfel, la 08 august 2019, în jurul orelor 21:50 min., Simion Petru aflându-se la domiciliu, fiind sub influența alcoolului, intenționat, acționând cu scop de intimidare a soției Simion Maria, având cu sine un topor pe care l-a pregătit din timp, l-a pus la ușa de intrare în odaia în care se afla victima și a amenințat-o cu aplicarea violenței fizice, exprimându-și intenția de a-și atinge scopul pe care nu a reușit să-l realizeze anterior, cel de a se răfui cu victima, ca finalitate a acțiunilor sale premeditate îndreptate împotriva sănătății și integrității corporale a soției, creînd astfel o atmosferă umilitoare, jignitoare, de nesiguranță și anxietate, prin ce i-a cauzat victimei suferințe psihice.

Tot el, cunoscând despre existența ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Strășeni sediul Călărași la data 14 august 2019, în favoarea victimei violenței în familie Simion Maria, intenționat, a încălcat măsurile stabilite în aceasta pe un termen de 90 de zile, prin care dînsul a fost obligat să părăsească domiciliul comun cu cel al victimei, să nu comunice sub nici o formă cu victima, să nu se apropie de victimă și de domiciliul ei la o distanță de cel puțin 10 metri indiferent de locul aflării dînzei. Însă, Simion Petru, contrar interdicțiilor stabilite în ordonanța de protecție, la data de 05 noiembrie 2019 aproximativ la orele 23:00, fiind sub influența alcoolului a revenit la domiciliul victimei Simion Maria amplasat în XXXXX și manifestînd un comportament agresiv a început să bată în ușă solicitînd insistent să intre în casă, la solicitările victimei către agresor de a părăsi domiciliu, întrucît beneficiază de ordonanță de protecție, dînsul a refuzat să se conformeze, în continuarea acțiunilor sale ilegale a numit-o pe Simion Maria cu cuvinte necenzurate, lezîndu-i astfel onoarea și demnitatea, a amenințat-o cu răfuiala fizică, după care cu scopul de a pătrunde în casă a deteriorat geamurile.

Tot el, contrar interdicțiilor stabilite în ordonanța de protecție, la 08 noiembrie 2019, aproximativ la orele 15:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică a revenit la domiciliul victimei Simion Maria amplasat în XXXXX, unde a rămas să doarmă.

3. Împotriva sentinței a decarat apel avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul Simion Petru să fie achitat.

În susținerea cererii de apel a indicat că, din declarațiile părții vătămate Simion Maria, martorilor Simion Tamara, Tabacaru Alexandra, Simion Vera și Chicu Serghei date în cadrul ședinței de judecată, reiese că Simion Petru nu avea în mână un topor și nu a amenințat pe nimeni cu acesta, motiv din care, consideră că în acțiunile inculpatului lipsește faptul infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Diaconov Vladimir în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ajungând just la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate prin recizitoriu.

Prin urmare, instanța de apel a specificat că, din probele cercetate în ședința de judecată rezultă cu certitudine că Simion Petru a comis o infracțiune de violență în familie, or, vinovăția acestuia se confirmă atât prin declarațiile părții vătămate, cât și a martorilor Simion Tamara, Tabacaru Alexandra și Chicu Serghei, care au confirmat faptul că Simion Petru intenționat nu a respectat măsurile stabilite în ordonanța de protecție revenind acasă, drept urmare a făcut scandal și a deteriorat geamul de la casă, fapt ce a fost confirmat în ședința de judecată și de către inculpat.

Subsecvent, s-a stabilit că vinovăția inculpatului se confirmă și prin mijloacele materiale de probă examinate în cadrul ședinței judiciare și anume: prin circumstanțe constatate în procesul-verbal de cercetare la fața locului la domiciliul părții vătămate Simion Maria, de unde a fost ridicat un topor. (*f.d. 37-45, V-II*); ordonanța de recunoaștere a toporului ridicat în cadrul cercetării la fața locului în calitate de corp delict. (*f.d. 46, V-II*); circumstanțe constatate în proces-verbal de confruntare între partea vătămată și bănuit, în cadrul căruia partea vătămată și-a menținut declarațiile depuse anterior (*f.d. 57-60, V-II*); concluziile consilierii psihologice a victimei violenței în familie din 29 octombrie 2019, prin care acesta recunoaște că de când a primit ordonanța de protecție se simte mai liniștită căci soțul nu o deranjează și în casă este liniște, dar cum pronunță și începe a vorbi despre luna noiembrie, perioada în care se finalizează ordonanța de protecție devine agitată, începe să plîngă, din motivul că este sigură că soțul ei nu se va clam și nici schimba (*f.d. 52, V-II*); concluziile anchetei sociale din 31 octombrie 2019, prin care Simion Petru se caracterizează nesatisfăcător, având un venit ocazional, relațiile dintre membrii familiei sunt tensionate (*f.d. 56, V-II*); circumstanțe constatate în procesul-verbal de cercetare la fața locului, a domiciliului părții vătămate în XXXXX și planșa fotografică (*f.d. 16-20, V-I*); circumstanțe constatate în încheierea și ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni sediul Călărași din 14 august 2019, prin care Simion Petru este obligat pe termen de 90 de zile să părăsească domiciliul comun cu cel al victimei, să nu comunice sub nici o formă cu victima, să nu se apropie de victimă și de domiciliul ei la o distanță de cel puțin 10 metri indiferent de locul aflării dînzei (*f.d. 12-14, V-I*).

Astfel, instanța de apel a stabilit că, cumulul de probe cercetat atât în cadrul instanței de fond cât și în instanța de apel, sunt pertinente și utile, coroborează între

ele și demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit.c) și art. 320¹ Cod penal.

Cât privește ipoteza lansată de către apărător, potrivit căruia declarațiile părții vătămate urmau a fi apreciate critic, instanța de apel a respins acest argument, menționând că, nu a fost stabilit nici un motiv de a pune la îndoială veridicitatea lor, or, declarațiile părții vătămate coroborează cu cele ale martorilor, mai mult decât atât, inculpatul Simion Petru nici nu a neagat faptul că între el și fosta soție relațiile sunt tensionate și deseori apar certuri din diferite motive.

Cu referire la solicitarea apărării privind aplicarea unei pedepse non privative de libertate în temeiul art. 320¹ alin. (1) lit. b) Cpd penal, instanța de apel a constatat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului înaintate și după comiterea infracțiunii, astfel i-a aplicat o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite - că sunt mai puțin grave, că inculpatul nu a recunoscut vinovăția, la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este încadrat în câmpul muncii. În calitate de circumstanță care ar agrava răspunderea penală a inculpatului, s-a stabilit că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară și este la evidența ca agresor în familie.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, avocatul indică că, la individualizarea pedepsei în latura condamnării inculpatului în temeiul art. 320¹ alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicând inculpatului o sancțiune neproportională faptei comise.

Totodată, consideră că instanța de apel nu și-a motivat suficient decizia privind menținerea condamnării pe capătul de acuzare conform art. 201¹ Cod penal, mai mult decât atât, la baza deciziei sale, la fel ca și prima instanță, instanța de apel pus declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii.

6. La recursul ordinar declarat de avocat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, indicând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

Din conținutul recursului declarat de avocat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului Simion Petru, și eronat a menținut sentința prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, iar pedepșa aplicată inculpatului în temeiul art. 320¹ Cod penal este prea aspră.

Astfel, Colegiul penale reamintește că, o instanță de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare a inculpatului s-au bazat în exclusivitate pe probele acușării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a părții apărării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penal, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

De asemenea, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond au pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii, or, acesta este lipsit de suport probatoriu din punct de vedere al coroborării cu toate probele în ansamblu.

Totodată, Colegiul penal accentuează că, argumentele avocatului Conoval Igor în numele inculpatului invocate în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere a probelor și neîntrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin.

Astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsecvent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 320¹ Cod penal este prea aspră și una inechitabilă din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie de luat în considerare faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către partea apărării nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da

temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Simion Petru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *15 aprilie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan